

[Finansministeren.]

enfamilieshuse og for det andet om alle ejerlejligheder. For disse 2 grupper blev det ved lovændringen i juni 1970 bestemt, at lejeværdien skal beregnes på grundlag af den seneste ejendomsvurdering og ansættes til 4 pct. af ejendomsværdi til og med 400.000 kr. og 6 pct. af det beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger 400.000 kr. Beløbsgrænsen på 400.000 kr. skal optages til revision i forbindelse med hver almindelig vurdering, første gang i forbindelse med 15. almindelige vurdering pr. 1. april 1973.

De enfamilieshuse, der ikke falder ind under de særlige regler, jeg her har nævnt, kan deles i 3 grupper:

Den første gruppe består af enfamilieshuse, der er vurderet før 14. almindelige vurdering. For indkomståret 1971 er lejeværdien for disse huse $3\frac{1}{2}$ pct. af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 14. almindelige vurdering. Det foreslås nu at forhøje denne sats til $3\frac{3}{4}$ pct. for indkomståret 1972 og 4 pct. for indkomståret 1973.

Den anden gruppe omfatter for det første enfamilieshuse, der ikke er vurderet før 14. almindelige vurdering. For det andet omfatter gruppen enfamilieshuse, der vel er vurderet ved en tidligere vurdering, men som derefter er ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. For husene i denne gruppe udgør lejeværdien for indkomståret 1971 $2\frac{1}{2}$ pct. af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering; der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Denne sats foreslås ændret til $2\frac{3}{4}$ pct. for indkomståret 1972 og 3 pct. for indkomståret 1973.

Den tredje gruppe er landbrugets stuehuse. I forbindelse med 14. almindelige vurdering blev det bestemt i vurderingsloven, at vurderingsmyndigheden skal fordele landbrugsejendommenes samlede ejendomsværdi og grundværdi mellem på den ene side stuehuset og på den anden side resten af ejendommen. I sammenhæng hermed blev det i ligningsloven bestemt, at stuehusets lejeværdi skal sættes til en procentdel af den del af ejendomsværdien, som er henført til stuehuset. For indkomståret 1971 er lejeværdien $2\frac{1}{2}$ pct. af denne stuehusværdi; det foreslås ændret til $2\frac{3}{4}$ pct. for indkomståret 1972 og 3 pct. for indkomståret 1973.

Tænker man sig, at udskrivningsreglerne bliver de samme som for indkomståret 1971, kan det skønsmæssigt anslås, at statens provenu af indkomstskat og folkepensionsbidrag som følge af de foreslåede forhøjelser af lejeværdien vil stige med omkring 35 mill. kr. for indkomståret 1972 og omkring 65 mill. kr. for indkomståret 1973.

Hermed skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Yderligere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om tipning.*

Ved lov af 13. november 1968 vedtoges det at udsætte den revision af loven, som skulle have fundet sted i folketingsåret 1968-69, til folketingsåret 1970-71.

Danmarks Olympiske Komité, der bl. a. har til opgave at tilvejebringe midler til samt tilrettelægge og gennemføre Danmarks deltagelse i de olympiske lege, har over for finansministeren rejst spørgsmålet om etablering af en permanent støtteordning for komiteens arbejde, således at der ydes komiteen et fast årligt statstilskud. Det er endvidere gjort gældende, at de beløb, som komiteen hidtil har haft til disposition for formålet, har været betydelig mindre end de beløb, som de tilsvarende komiteer i de andre nordiske lande har haft til disposition.

Næste olympiade afholdes i 1972 i München, og komiteen er nu i færd med at forberede den danske deltagelse i denne olympiade.

Ved tidligere olympiader har man støttet komiteens arbejde ved at give tilladelse til afholdelse af ekstraordinære tipninger, hvis overskud blev stillet til rådighed for komiteen, idet staten med finansudvalgets tilslutning gav afkald på den såkaldte „bevillingsafgift“.

Da der nu afholdes tipninger hele året, bortset fra juleugen, er der ikke længere plads til at afholde ekstraordinære tipninger.

Da det findes rimeligt, at der etableres en permanent støtteordning vedrørende komiteens arbejde, foreslås det ved dette lovforslag at ændre „fordelingsbestemmelsen“ i loven om tipning, således at der af de midler, der skal anvendes til idrættens fremme, forlods tilfalder komiteen 500.000 kr. årlig.

[Finansministeren.]

Der er herved lagt vægt på, at idrætsorganisationernes udbytte af tipningen siden den i 1967 gennemførte ændring af loven om tipning er øget betydeligt. For tipstjenestens regnskabsår 1967-68 tilflød der idrætsorganisationerne ca. 22 mill. kr., og for regnskabsåret 1968-69 steg beløbet til ca. 24 mill. kr. For regnskabsåret 1969-70 vil der fremkomme ca. 27 mill. kr. til idrættens fremme.

Da det således har vist sig, at de i 1967 gennemførte ændringer i loven om tipning har virket tilfredsstillende, foreslås det endvidere at ophæve den i loven i 1967 indsatte revisionsbestemmelse.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg forslaget til tingets velvillige behandling.

Endvidere skal jeg herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om beskatningen af pensionsordninger m. v.*

Forslaget tilsigter en samlet revision af reglerne om de skattemæssige vilkår for pensionsordninger, livsforsikringer, indekskontrakter m. v. og skal således afløse den gældende lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

Lovforslagets første afsnit omfatter de ordninger, som behandles efter de særlige pensionsbeskatningsregler. Disse regler går i korthed ud på, at ejerens egne indbetalinger er fuldt fradragsberettigede, ligesom indbetalinger fra hans arbejdsgiver ikke skal medregnes til arbejdstagerens skattepligtige indkomst. Som modstykke står, at løbende udbetalinger, d. v. s. pension, livrente, overlevelserente eller invaliderente, til sin tid skal medregnes i den skattepligtige indkomst. Hvis ordningen går ud på udbetaling af en pensionskapital, skal der svares en afgift heraf ved pensionsbegivenhedens indtræden. De særlige pensionsbeskatningsregler er på denne måde udtryk for, at beskatningen af den del af indtægten, som henlægges til pensionsformål, udskydes fra indtjeningstidspunkterne til udbetalingstidspunkterne. Hvis en ordning, som er omfattet af

disse regler, ophæves i utide, skal der svares en afgift, hvorved den opnåede skattemæssige gevinst tilbagebetales.

De ordninger, som omfattes af pensionsbeskatningsreglerne, er nærmere beskrevet i forslaget. Det drejer sig dels om den egentlige tjenestemandspension og hermed lige-stillede (kommunale) pensionsordninger samt pension fra en statsunderstøttet pensionskasse, dels om pensionskasseordninger, som er under tilsyn efter pensionskasseloven, og pensionsforsikring, d. v. s. livrente, overlevelserente og børnepensionsforsikring. Endvidere er under pensionsbeskatningsområdet medtaget indeksordninger, rateforsikring i pensionsøjemed, kapitalforsikring i pensionsøjemed og kapitalopsparing i pensionsøjemed.

Lovforslagets afsnit II omfatter de forsikringer og opsparingsordninger, som ikke er undergivet de særlige pensionsbeskatningsregler, men hvor der er begrænset fradragsret for præmier eller indskud. Disse er først og fremmest den almindelige — private — kapitallivsforsikring og indskud på børneopsparingskonti og selvpenioneringskonti; men også anden livsforsikring, som ikke opfylder betingelserne i afsnit I, behandles efter reglerne i afsnit II ligesom de ordninger, der nok opfylder betingelserne, men som af den pågældende er valgt henført til det begrænsede fradrag med den virkning, at de løbende udbetalinger til sin tid kun skal beskattes for 70 pct.s vedkommende.

Endelig indeholder forslaget nye regler om de såkaldte hjælpe- og understøttelsesfunds.

Foruden denne systematiserede og detaljerede beskrivelse af de forskellige ordninger og de skattemæssige vilkår, som ikke i sig selv medfører væsentlige ændringer i de gældende regler, indeholder forslaget også på en række punkter ændringer i de nugældende regler, hvor disse har vist sig at være utilstrækkelige til at forhindre, at ordningerne benyttes til rent skattebesparende formål.

Det fastslås for eksempel, at en ordning,